

til børn og familier, ikke bliver fulgt så godt op, som de egentlig burde.

Der er børn, der er i vanskeligheder, og der er familier, der er i vanskeligheder, og vi burde på mange måder også fra Folketingets side sikre os, at de her opgaver i meget højere grad blev løst. Selv om der gøres meget, og jeg ved, at Socialministeriet er meget optaget af den indsats, er det nok dér, vi i højere grad skulle gøre den store indsats.

Vi kan ikke støtte B 47, og vi mener også, at der er meget automatik i den måde, det her kommer frem på oven på alle de andre debatter, vi har haft i den retning. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi selvfølgelig mener, at arbejdsmarkedet skal acceptere, at de medarbejdere, man har, altså har børn, og det vil sige, at man skal indrette arbejdet både fleksibelt og fornuftigt. Men som andre også har peget på, er der altså en tendens til, at omsorgsdagene bliver vekslet til penge.

Og der er en tendens til, at daginstitutionerne er for små, og at der er for lidt plads, men når min lokalradio fortæller, at pædagogerne får tinnitus, tænker jeg også på børnene, for det er nok også et spørgsmål om holdning, og det var nok muligt en gang imellem at skrue ned for børnene, når der er tale om, at man skal lære dem at være sociale og passe på hinanden.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er enig i, at der er behov for en samlet børnepolitik, hvor omdrejningspunktet er børnenes og ikke alene de voksnes behov. Og det er vores fælles ansvar og dermed et spørgsmål om, hvad for nogle økonomiske betingelser og ressourcer, vi stiller til rådighed, men det er den del af debatten, som meget sjældent kommer frem. Det er meget nemmere at komme med fine hensigtserklæringer end at afsætte bevillingerne.

Mere tid med forældrene kræver en forbedring af orlovsordningerne og ikke de forringelser, vi ser i øjeblikket. Og de lovede små forandringer er jo helt udeblevet. Især er der behov for nedsat daglig arbejdstid for småbørnsfamilierne.

Enhedslisten har fremsat forslag om begge dele.

Vi er enige i, at børn skal have et retskrav på pasning i de offentlige daginstitutioner. Men pasningen skal følges af kvalitet, og det sker ikke ved, at pasningsgarantien søges

opfyldt ved hjælp af merindskrivninger og dermed giver mindre plads til børnene, dårligere normeringer og indskrænkninger af åbningstiderne og omlægninger af skolefritidsordningerne.

For os er kravet om en pasningsgaranti, som regeringens jo har lovet, uløseligt forbundet med en kvalitetsgaranti.

De mange protester fra forældre og pædagoger og demonstrationerne og arbejdsnedlæggelserne på institutionerne viser, at kommunerne ikke er på den rette vej. Den offentliggjorte rapport om støj og indeklima i børneinstitutionerne, som BUPL i samarbejde med PMF har fået udarbejdet, dokumenterer, at miljøforholdene i stort omfang ikke overholder gældende regler. Det ville ikke blive tolereret på andre arbejdspladser.

Vi vil gerne udvikle vores børn og ikke mindst give dem en social og medlevende baggrund.

I lov om social service fastslås det, at dagtilbudene har pædagogiske, sociale og pasningsmæssige formål, og at disse formål er ligestillede – er ligestillede! Endvidere, at også børn har krav på medbestemmelse og medansvar for at udvikle selvstændighed og evne til at indgå i forpligtende fællesskaber og udforske omgivelserne og for at lege og lære.

Hvordan er det muligt, når virkeligheden f.eks. ofte er, at pladsforholdene er således, at der er under 2 m² pr. barn, hvilket stort set er det samme som størrelsen på et middelstort sofabord? Og virkeligheden er jo også, at det offentlige risikerer, at der kun er to voksne til at tage sig af 26 børn.

Og jo mindre plads og jo mindre personale pr. barn, jo flere konflikter og jo dårligere mulighed for at tilgodese det enkelte barns og gruppens behov, og jo dårligere mulighed er der så for at komme ud af institutionen og dermed også kende det omgivende samfund. Det er ikke tilfældigt, at der tales om Burbørn.

Børn har ret til medbestemmelse. Og bemærkningerne til forslaget indeholder gode ideer og forslag, men vi tror ikke, at børn og unge bredt kan deltage i børne- og ungdomsråd, demokratiske processer osv., uden at grundlaget lægges i børneinstitutionerne. Og her er det igen vanskeligt at arbejde med udvikling af medbestemmelse, selv om mange forsøger, for igen hæmmes indsatsen af ressource-mangel.